

مصاحبه حامد کرزی رئیس جمهور افغانستان با خبرنگار (اسوشیتد پرس) در قالب پرسش و پاسخ

تذکر ضروری : اصل مصاحبه از خبرنگار (اسوشیتد پرس) است که با حامد کرزی صورت گرفته است . پرسش ها دست ناخورده از اصل مصاحبه گرفته شده و اما پاسخ ها از حامد کرزی نیست ، که ایکاش این شهادت را میداشتند.

در این مصاحبه ، پرسش ها از خبرنگار اسوشیتد پرس و پاسخ ها از (حامد شنوا) است .

خبرنگار:

آیا ضرب الاجل 2011 و آغاز کاهش نیرو های نظامی امریکا در این سال ، به اساس گفته های رئیس جمهور اوپاما ، برای شما بیانگر ظهور مشکلات در آینده است؟

پاسخ: بلی ! کاملاً در آنصورت من مجبورم قبل از موعود مقرر ، فرار را برقرار ترجیح دهم. دوستان امریکائی ما هرگز با من چنین نخواهند کرد.

خبرنگار: چرا حالا دوباره طالبان برگشته اند؟

پاسخ: چرا برنگردند؟ همه برگشته اند . احمد ، محمود ، کلبی ، مقصود ، همه برگشته اند و همه با سلاح ها و افراد مسلح شان برگشته اند. طالبان هم برادران ما هستند ، باید برگردند ، ما برای شان پول و سلاح بیشتر میدهم تا در بازسازی کشور شان پهلو به پهلو میجهدین کرام و رهبران جهادی سهم گیرند.

خبرنگار: ولی شما چگونه میخواهید اینکار را انجام دهید ، در حالیکه مردم دیگر مانند گذشته باور و اعتماد لازم را ندارند؟

پاسخ: مردم مهم نیستند ، مهم رهبران و رهزنان اند. سرنوشت کشور را همین ها رقم میزنند. مردم نه زر دارند و نه زور و به نان شب و روز خود محتاج اند ، آنان را به کشور داری چی؟ باور و اعتماد ندارند ، نداشته باشند.

خبرنگار: مردم در آن زمان نسبت به طالبان بی باور بودند و طالبان کشور را ترک کردند ، و حالاً آنها نسبت به حکومت شما بی باور اند.

پاسخ: اگر فکر میکنید من هم مانند طالبان کشور را ترک خواهم کرد در اشتباه هستید. بی باور باشند ، دست شان خلاص ، مه ایلا دادنی نیستم. خدا برادران مجاهد ما ، فهیم جان و رشید جان و کریم جان و شیرآغا جان و دیگه برادرای سنگر دار ما ره نگیره ، باز اگه گرفت ، دوستای امریکائی و مسکن های B52 ره نگیره.

خبرنگار: شما فکر نمیکنید که ضرب الاجل 2011 برخلاف این هدف عمل میکند و همسایه های شما در پی آن خواهند شد که ببینند چی کسانى

پاسخ: اگه مه دوستان امریکائی خوده میشناسم خو از ای ضرب الاجل ها بسیار خات دادن ، ده قصیش نباش. من زنده جهان زنده ، من مرده ، جهان مرده. باز اگه امریکائی ها به مه خیانت کدن و عسکرای خوده از افغانستان کشیدن و مه مجبور به فرار شدم، باز خدا برادران پاکستانی ما ره نگیره ، یک قدم اوطرف باز خانیم اس. مه کار خام نمی کنم.

خبرنگار: چگونه میخواهید این فضای اعتماد را میان افغانستان و پاکستان ایجاد کنید.....؟

پاسخ: گپ ، گپ افغانستان و پاکستان نیست که هیچ وخت بالای همدیگر اعتماد کده نمی تانند، گپ خودم اس و خلاص ، مه ده قصه افغانستانام نیستم ، اعتماد ندارن ، نداشته باشن. ما یک مثل داریم که میگه : دنیا ره او (آب) بگیری مرغابی ره تا بند پایش اس.

خبرنگار: شما مشخصاً از ایالات متحده چه میخواهید؟ ایالات متحده چه کاری میتواند انجام دهد؟ امریکا چگونه میتواند پاکستان را مطمئن سازد که افغانستان تحدیدی برای این کشور محسوب نمی گردد و یا تضمین کند که پاکستان از افراطگرایی حمایت نخواهد کرد؟

پاسخ: مه از امریکائی ها هیچ چیز نمی خواهم ، فقط مره تا پنج سال دگه حمایت کنن. امریکا هر کاری که دلش میخواهد انجام دهد ، اما اگه مه اعتراض کدم و داد و فریاد ، جدی نگیرن ، همی سیاست مه اس که از استادم مجددی صیب یاد گرفتیم. ضرور نیس که امریکائی ها ، پاکستان را مطمئن سازن که افغانستان تحدیدی برای شان نیس ، یک خط دیورن اس ، سرش چلیپا بکشن ، مه ده قصیش نیستم ، پاکستان خودش غرق ده افراط گرایی اس و هر روز ده ای منجلاب فرو و فروتر میره و امریکا هم ده امی خوش اس.

خبرنگار: زمانیکه من در کندهار یا هرجای دیگر با مردم صحبت میکنم ، آنها به پاکستان اعتماد ندارند. پاکستان چه کاری میتواند انجام دهد که افغانستان بتواند به این کشور اعتماد کند ، چنانچه این کشور همین اکنون در وزیرستان جنوبی مصروف جنگ است ؟

پاسخ: باز مردم گفتی ، یک دفعه برت گفتم که ده قصی مردم نباش ، مردم افغانستان به هیچ کس و هیچ کشوری اعتماد ندارن ، خو نداشته باشن. پاکستان هر کاری کنه ، افغانها به آنها اعتماد کده نمی تائن. پاکستانی ها دل شان که ده وزیرستان جنوبی جنگ میکنن یا وزیرستان شمالی ، دل شان ، بایسکل شان.

خبرنگار: در سال 2009 در مورد گفتگو با طالبان بحث های زیادی وجود داشته است. آیا شما فکر میکنید که ضرب الاجل سال 2011 این کار را مشکل میسازد و یا به آن کمک خواهد کرد؟

پاسخ: سال 2009 ره گاو خورد ، سال 2011 خو هنوز نامده ، طالبان اگه آدرس خوده بتن مه یک چن شو مهمان شان شوم باز جور میانیم .کت فهیم و کریم و رشید و فرشید که جور آمدم ، کت طالبان هم جور میانیم. از ای سال های 2011 و 12 و 15 زیاد خات آمد و خات رفت. هیچ مشکلی نیست.

خبرنگار: آیا طالبان با شما حاضر به مذاکره خواهند شد در صورتیکه بدانند که ایالات متحده افغانستان را در سال 2011 ترک میکنند؟

پاسخ: کی گفت ده سال 2011 ترک میکنن؟ مه بر تان کرنتی میکنم که ای گیا ، گیای مفت اس. ای فقط یک سیاست اس و بس. تا دوسال دگه اوضای افغانستان و منطقه از بد بدتر خات شد و امریکا مجبور خات شد 30 هزار عسکر دگه روان کنه.

خبرنگار: ولی آنها میگویند که ما باید انتظار خروج شان را داشته باشیم.

پاسخ: انتظار داشتن خو کدام کار مشکل نیس . ای انتظار شاید دو سال باشه یا ده سال و بیست سال . شما میتوانید انتظار خروج آنها را داشته باشید ، اما مه انتظار ریاست جمهوری میرویس جانه میکشم.

خبرنگار: آیا شما قادر خواهید بود که طالبان را بدون در نظر داشت ملا عمر به پای میز مذاکره بکشانید و یا بدون گفتگو با ملا عمر در این راه موفق شوید؟ آیا شما حاضر خواهید بود که با ملا عمر وارد مذاکره شوید؟

پاسخ: مه گفتم که آدرس ملا عمر ره ندارم ، اگه نی وخت چن شو مهمانش میشدم. مه که شو و روز با فهیم جان و کریم جان و رشید جان هم کاسه استم و از دست پخت شور و بد مزه شان مجبور استم نوش جان کنم ، یقین دارم اگه نان ملا عمر مزه نداشته باشه ، اقل شور خو نخات بود. مه نه با طالبان مشکل دارم و نه با گلبدین و نه با قطب الدین.

خبرنگار: پس شما بدون توجه به مخالفت آنها با ملا عمر در صورتیکه حاضر به مذاکره شود ، و یا از طریق یک میانجی این کار انجام شده بتواند ، مذاکره خواهید کرد و به رئیس جمهور اوباما خواهید گفت که " این یک تصمیم افغانی است و نه تصمیمی که شما باید آنرا اتخاذ کنید".

پاسخ: کاملاً! مه اگه یاد تان باشه باوجود مخالفت امریکایی ها ، فهیم جانه معاون خود ساختم و رشید جانه با طیاره شخصی اش به کابل خاستم و اراکین حکومتی ره به استقبالش فرستادم ، از دست امریکایی ها چی آمد؟! مشکل مه با خود ملا عمر اس که حاضر نمیشه ، با امریکایی ها در ای قسمت مشکلی ندارم ، باز زیاد که گفتن ، میگم از طالبای میانه رو اس.

خبرنگار: حتی اگر امریکایی ها بگویند که شما نباید با این شخص وارد مذاکره شوید؟

پاسخ: امریکایی ها گفته بودن که وجود رشید جانه ده افغانستان تحمل ندارن ، اما مه همی برادرم رشید جانه ده زیر یک سقف با هیلری جان وزیر خارجه شان ، شاندم ، چی گپ شد؟!

خبرنگار: پس باید آنها بگذارند که شما بعنوان رئیس جمهور افغانستان تصمیم بگیرید با کی مذاکره کنید ، بجای اینکه بگویند مذاکره با ملا عمر را نمی پذیرند.

پاسخ: البته ظاهراً باید چنین نشان بتن ، حتی اگه دوستای امریکایی ما اجازه بتن ، مه میتانم به بهانه مذاکره ، ملا عمره گرفته و برشان تسلیم کنم و 25 ملیون دالره هم ده حساب بانکی خود ده فرانکفورت ذخیره کنم.

خبرنگار: بنأ آنها تلاش های شما را در راستای صلح و آشتی در گذشته تحت الشعاع قرار داده اند؟

پاسخ: بلی ! اگه نی مه ده هشت سال گذشته افغانستانه ، پاریس جور میکدم.

خبرنگار: توسط جامعه جهانی؟

پاسخ: خی نی توسط مارشال فهیم و جنرال دوستم.

خبرنگار: مردمی که برگشتند و آمادگی نشان دادند خانه های شان مورد حمله قرار گرفت ، هدف این کار چه بوده است؟

پاسخ: ده جای ها ایکه خانه مردمه خراب کدن ، بالایش بلند منزل و شام پاریس و کابل بانک و غضتفر بانک جور کدن. ای به خیر مملکت اس .

خبرنگار: شما در مورد موضوع تلفات ملکی با جامعه جهانی بحث ها و مشکلات زیادی داشتید و در این باره همیشه با وضاحت صحبت کرده اید. آیا شما نگران نیستید که با آمدن 30 هزار سرباز دیگر تلفات ملکی بیشتر شوند؟

پاسخ: به هیچ وجه. این سی هزار نیروی جدید جهت حفاظت مردم به افغانستان فرستاده میشن. ای نیرو ها نظارت میکنن که طیارات امریکایی، بامب های 500 پوندی و هزار پوندی خوده مستقیماً سر افراد طالبان و القاعده پرتن که مردم ملکی اوکار نشن.

خبرنگار: آیا این نیرو ها به مقاصد نظامی و انجام عملیات های نظامی استفاده نخواهند شد؟
پاسخ: هرگز! ای فقط تبلیغات رسانه های خارجی و دشمنان افغانستان اس که ای قوای 30 هزار نفری جدید، به کشتار مردم افغانستان فرستاده میشن. اما این حقیقت نداره. آنها گاهی مردم را از قوای امریکایی میترسانن و گاهی هم از فساد اداری و جنگ سالاران و مافیای مواد مخدر و.....

خبرنگار: گوردن برون نیز در این باره صحبت کرده است. آیا شما از این اتهامات خسته نشده اید؟ فکر نمیکنید که با این اتهامات تحقیر میشوید؟

پاسخ: خسته شدیم، بکلی خسته شدیم، بلی! شب و روز تحقیر میشوم، اما من به اینها عادت کرده ام. هشت سال فریاد زدن که فساد اداری اس و قاچاق مواد مخدر اس و کار به اهل کار سپرده نشده و جنایتکاران جنگی و دشمنان مرمن افغانستان در راس امور لشکری و کشوری قرار دارن و چنین است و چنان و.....، اما ده گوش مه نمیره. یک گوشم در است و یک گوشم دریچه، از یک گوش داخل و از گوشه دگه خارج میشه، هشت سال گذشت، پنج سال دگه هم تیر خات شد. انتخابات شد و من برنده شدم و پنج سال دگه رئیس جمهور هستم.

خبرنگار: حتی با توجه به اتهامات تقلب در این انتخابات؟
پاسخ: کدام تقلب؟ تقلب خو عبدالله کد باز زورش نرسید گریخت. مطبوعات و حلقات غربی به نا حق پای مره ده بین آوردن.

خبرنگار: به نظر شما با اینکار مطبوعات و حلقات غربی چه اهدافی را تعقیب میکنند؟
پاسخ: همه یک هدف دارن و آن هدف این است که به جهان نشان بتن مه یک رئیس جمهور دست نشانده نیستم و خودم به زور خود و با سازش ها و تقلبات فراوان، رئیس جمهور شدیم. همین.

خبرنگار: شما از تحدیداتی که همزمان به این اتهامات مطرح میشوند نگران نیستید، چرا که بسیار گفته میشود که " ما دیگر چک سفید نمیدهیم، نیرو های بیشتر نمی فرستیم و یا نیرو های مان را خارج میکنیم "؟

پاسخ: ای بچه ترسانی ها ره مه یاد گرفتیم و نمی ترسم. اگه چک سفید به مه نتن، به بیادرم میتن، اگه به بیادرم نتن، به مجددی صایب میتن، ایشان در گرفتن چک سفید و او (آب) کردنش تجربه های طولانی دارن. ده قصه نیرو های شان نباش، تا ما با ملا عمر و گلبدین و بن لادن در معامله باشیم، دنیا گل و گلزار اس، هم چاره ما میشه هم از متحدین ما. از سر و برش میزنیم و نام شه میگذاریم (مبارزه با تروریسم).

خبرنگار: آیا شما فکر میکنید که غرب بعد از ملاحظه کابینه بگوید که این کابینه نشان میدهد که شما به فساد اداری مبارزه میکنید؟

پاسخ: ای گپا، گپ اس. هر وخت از مبارزه با تروریسم فارغ شدیم، باز مبارزه با فساد اداری ره شروع خات کردیم.
خبرنگار: آیا کابینه شما باید کابینه باشد که غرب نیز از آن خوشحال باشد؟

پاسخ: کابینه را در مجموع غرب تعیین میکند، من حتی قادر نیستم عطا محمد نور را از کار برکنار کنم. اگه قاچاقبران و جنگ سالاران و ناقضین حقوق بشر و جنایتکاران جنگی در کابینه حضور دارن، همه از غرب حمایت میشوند و من کاری خلاف میل آنها انجام داده نمی توانم.

خبرنگار: شما گفتید که شما و یا افغان ها در انتخابات تقلبی انجام نداده اید و اینکه کسان دیگری این کار را انجام دادند. از نظر شما چه کسانی این کار را انجام دادند؟

پاسخ: کار، کار پاکستان بود، جمهوری اسلامی ایران در این زمینه دخالتی نداشت، البته شاید روس ها هم یک اندازه دست داشته بوده باشند، اما من از آن خبر ندارم. ملل متحد هم بی تقصیر نبود. اما اصل کار در دست امریکایی ها بود.

خبرنگار: آیا شما واقعاً فکر میکنید که این کار را امریکا، یا غرب و یا اروپا انجام داده است؟
پاسخ: فکر نمی کنم، بلکه میدانم. آنها برایم قبلاً گفته بودند که به مصرف بیش از شصت میلیون دالر، به جهانیان نشان خواهند داد که رئیس جمهور افغانستان انتخابی است و نه انتصابی و دست نشانده.

خبرنگار: شما توانایی های پولیس و اردوی تان را میشناسید، با توجه به تهدابی که گذاشته شده، آیا فکر میکنید که آنها قادر خواهند شد تا کنترل کنندها را یا هلمند را در مدت یک سال ونیم آینده بدست گیرند؟

پاسخ: هرگز! من میدانم که پولیس ملی و اردوی ملی با شنیدن یک تک تفنگ ناپدید میشوند و حتی قادر نخواهند بود کنترل قصر ریاست جمهوری را هم بدست گیرند. از کندهار و هلمند خو هیچ حرف نزنید که باقی هم فرار خواهند کرد. داشتن یک اردوی واقعاً ملی و رزمنده و مقاوم و تربیه و تجهیز شان سال های طولانی کار و زحمت بکار دارد.

خبرنگار: اما بعضی ها میگویند که اینکار شاید 20 سال را در بر گیرد.

پاسخ: مه فکر نمی کنم که حتی تا 20 سال دگه هم به این مقصد برسیم. کار طولانی اس و یک بازوی توانمند بکار دارد که من آن توانمندی را در خود سراغ ندارم.

خبرنگار: سناتور مک کین گفته است اگر در 2011 مسؤولیت دفاع از افغانستان به نیرو های امنیتی این کشور سپرده شود ، حکومت حامد کرزی ناکام خواهد شد . اگر نیرو های امریکایی از افغانستان خارج شوند ، ممکن است وی بقتل برسد.

پاسخ: مه تا صبا هم اطمینان ندارم که زنده باشم. یک دوست و 25 میلیون دشمن دارم. نیرو های امنیتی ما هم آگه امروز معاش شان از امریکا نرسه ، فردا ده پالوی طالبان استاده خات شدن. سر شان حساب نمی شه. و همی ره امریکایی ها هم میخوانن و مه هم.

خبرنگار: آیا شما فکر میکنید که این انتقادات آشکار از حکومت شما ، یا تعیین ضرب الاجل ها ، " این کار باید در این زمان مشخص انجام شود " باعث میشوند که حکومت شما احساس کند که طفلیست که با وی برخورد نادرست صورت گرفته است ؟

پاسخ: واقعاً همین گونه است و در واقعیت هم همینطور است . من در کار ریاست جمهوری ، طفل هشت ساله هستم و هر روز گوش توی داده می شوم. یک روز از خانه فرار خات کدم.

خبرنگار: گفته میشود که امریکایی ها فهرست اسامی یک تعداد افرادی را که ادعا میشود پاک و صادق هستند به شما داده اند.

پاسخ: بلی ! داده اند یک لست طولانی است.

خبرنگار: آیا چنین فهرستی به شما داده شده است؟

پاسخ: گفتم داده اند . برای اطمینان شما گفته میتوانم که وزرای دفاع و داخله و خارجه در این لست شامل هستند . خبرنگار: آیا تقاضای امریکایی ها از شما مشروع است، به این معنی که آیا آنها تا به حال به شما گفته اند که در کجا فساد اداری وجود دارد و چه کسانی آلوده به فساد اداری هستند؟

پاسخ: بلی تقاضای شان مشروع است و برای من هم گفته اند که در کجا ها فساد اداری وجود دارد و چه کسانی آلوده به فساد اداری هستند. اما بهتر و ساده تر میباشد اگر آنها برایم میگفتند که در کجا ها فساد اداری وجود ندارد و چه کسانی آلوده به فساد اداری نیستند. هم کار آنها ساده میشد و هم از من.

خبرنگار: از جامعه جهانی چه میخواهید؟ خواست رئیس جمهور افغانستان از جامعه جهانی چیست ؟

پاسخ: از خود رئیس جمهور افغانستان بپرسید که از جامعه جهانی چه میخواهد. من از آنها فقط همین چوکی را خواسته ام. دیگر خواهشی ندارم.

خبرنگار: آیا اولویت های مشخصی برای شش ماه یا یک سال اول دوره دوم حکومت تان دارید؟

پاسخ: در این مورد تا هنوز فکر نکرده ام.

خبرنگار: آیا به نظر شما ادامه کار برادر تان در کندهار تاثیر منفی بر روند مبارزه با فساد اداری خواهد داشت؟

پاسخ: برادر من در کندهار با فساد اداری مبارزه میکند و من در کابل ، یکی مکمل دیگر هستیم.

خبرنگار: پس شما نمی خواهید او را از وظیفه اش برکنار کنید؟

پاسخ: به من این صلاحیت داده نشده است. از سوی دیگر او برادر من است ، آگه امروز او ره از کار برکنار کنم ، فردا چگونه به چشمان او نگاه خواهم کرد. غم هفت پشت ما را در کندهار خورده است. برادر دلسوزی است و من به او در شرایط کنونی سخت نیاز دارم. کی میداند که فردا چه خواهد شد. از برادر کرده هیچ کس به تنهان نزدیک نیس. همی فهیم جان غم برادرک های خود خوب خورده ، کریم جان و رشید جان و گل برادرای مجاهد ما غم برادرک های خود خورده ، باز یک بیادرک مه از چار طرف بمیارد میشه. نر واری میخوره به کس چی ، خودشان اعلان میکنن که روزانه ده میلیون دالر از طریق میدان هوایی کابل بصورت غیر قانونی خارج میشه، بیادر مه خود ده کندهار اس. بیچاره یک زندگی بخور و نمیر داره و سر بوریا زندگی میکنه و تا حالا روی میدان هوایی کابل ندیده . مه از افغانستان و از مردم افغانستان تیر استم ، خو از بیادرک خود نیستم. آگه سند و یا اسناد قاچاقبری و فساد اداری از وی دارند ، ارانه کنن ، او آدم خامی نیست که از خود اسناد بجا گذارد و اگر هم بچه گی کده باشه و یکی دو سند از پیشش خطا خورده باشه ، باز چاریش آسان اس. همطو که اسناد قاچاقبری یونس جان قانونی و ضیا جان مسعوده ده میدان هوایی دویی نابود کدم ، از بیادرکم هم آسان اس، آخر چرا مه ای همه دزد و قاچاقیر و کلاه برادر و خاین و جانی ره ده اطرف خود جمع کدیم، یک روز به درد میخورن و هزار ویک کسب و کماله بلد استند. مه اگر چی در امور ریاست جمهوری طفل هشت ساله بیش نیستم ، اما در این کار ها استاد کار کشته دارم ، باز هیچ که نشد ، یک استخاره میکنه و دنیا گل و گلزار میشه.